

Siden forrige Møde er omdelt: Udvalgets Betænkning over den af Statsrevisionen afgivne Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1886—1887.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Varigheden af Loven af 14de December 1887 om Foranstaltninger imod den saakaldte Svinedifteritis.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 7.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden formelig Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 27. Udvalgets Betænkning i Tillæg B, Sp. 7—14.)

Udenfor Betænkningen var der intet Vædringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold, de stillede Vædringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under Et.

Ordføreren (Dresing): Som det fremgaar af Udvalgets Betænkning, indstilles samtlige Ansøgere til at erholde Indfødsret, naturligvis med Undtagelse af den under Nr. 81 opførte Helene Beate Pedersdatter, der efter Meddelelse fra Indenrigsministeriet er afgaaet ved Døden. Idet jeg i det Hele kan henvise til den afgivne Betænkning, skal jeg kun et Dieblit dvæle ved den i Lovforslaget under Nr. 44 anførte Camilla Junggreen. Som bekendt følges den Regel, at Vedkommende, der søger Indfødsret, skal være kommen til Etjelsaar og Alder og i Reglen selv begjære Indfødsrets Meddelelse. Man har her gjort en

Undtagelse i dette Tilfælde, idet den ommeldte Ansøgerinde er et Barn paa 11 Aar. For hendes Vedkommende stiller Forholdet sig imidlertid saaledes, at hun, der er en Datter af den bekendte Patriot, senere afdøde Tobaksfabrikant Junggreen i Aabenraa, som spædt Barn, strax efter Moderens Død, kom til Danmark, hvor hun nu er og fremdeles agter at blive. Faderen efterlod sig en testamentarisk Disposition, hvori han ønsker, at Barnet fremdeles skal opdrages i Danmark, og der foreligger fra den Formyndere, som den preussiske Øvrighed har bestillet hende paa Skiftet efter hendes Fader, en Udtalelse om, at Amtsdommeren ikke vil betragte hende som en preussisk Underfaat, naar han snarest erholder Meddelelse om, at hun i en nær Fremtid kan faae Indfødsret. Under disse Omstændigheder finder man, at der er Føie til at afvige fra Reglen om Etjelsaar og Alder, som hidtil er fulgt.

Ved de af den høitærede Indenrigsminister stillede to Vædringsforslag bliver Antallet af Ansøgere forøget med 2. Jeg skal for deres Vedkommende henvise til de Oplysninger, som findes i det Bilag, der er trykt bagpaa Betænkningen. Det vil deraf fremgaa, at det er af Bigtighed for begge de ommeldte Personer snarest muligt at erholde Indfødsret, idet den første er dansk Forstikandidat og under 20de September d. A. ansat som Forstassistent ved det danske Skovvæsen; som Følge deraf behøver han Indfødsret. — Den anden af disse Ansøgere er dansk Student, dimitteret fra Hørsesholms Skole, men han agter til Foraaret at underkaste sig Examen ved Officersskolen, og hertil vil Indfødsret være nødvendig. Under disse Omstændigheder formener Udvalget, at der er fuld Føie til ogsaa at indkomme disse Ansøgers Ønske, idet der kun for deres Vedkommende er den Mangel til Stede, at de, om jeg saa maa sige, ere fremkomne med deres Vædringender i den ellevte Time, hvad man jo maa beklage, nemlig efter at Lovforslaget var udræbet og var blevet forelagt for dette Ting.

Med Hensyn til Slutningsbemærkningen i Udvalgets Betænkning, skal jeg tillade mig at udtale Følgende. Det har været Udvalgets Medlemmer bekendt, at adskillige af dette Ting's Medlemmer allerede længe har næret Tvivl, om det ikke med Rette maatte kunne siges, at de Regler, som fulgtes ved Indfødsrets Meddelelse vare temmelig vide og noget for lempelige. Udvalget har overveiet dette Spørgsmaal omhyggelig, og det Spørgsmaal har da paatrængt sig, om der ikke mulig lige overfor svenske og norske Underfaatter kunde være Anledning til at skjærpe Fordringerne